

jeg ikke har været vidende om før, at Ændringsforslag Nr. 10 vil blive Genstand for Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Det er et af de Ændringsforslag — hvad den ærede Ordfører ogsaa godt ved —, som vi, der danner Mindretallet her ved Ændringsforslag Nr. 39, har haft vore Betæneligheder ved, men det er dog ikke et Spørgsmaal, som har delt Udvalget. Som det fremgaar af de Forhandlinger, der førtes her ved Sagens første Behandling. — ja, jeg kunde gaa endnu længere tilbage, nemlig til den Kommissionsbetænkning, der blev afgivet af den Kommission, der var nedsat til Behandling af Spørgsmaalet om Banker og Sparekasser —, har det Mindretal, hvortil jeg hører, den Opfattelse, at det vilde være vanskeligt, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, i det hele taget at tænke sig en Sparekasselov gennemført, uden at der samtidig gennemføres en Banklov, og omvendt. Til Trods for, at der i § 20 i nærværende Lovforslag staar, at de deri indeholdte Bestemmelser foreslaas under Forudsætning af, at der vedtages en Lov om Bankselskaber, hvori tilsvarende Bestemmelser indføres, og til Trods for, at vi ved, at dette Banklovsforslag er færdigt fra dette Ting og sendt ned til det andet Ting, uden at det kom til at indeholde saadanne tilsvarende Bestemmelser — til Trods herfor er vi af den Mening, at vi, da Banklovsforslaget jo kun har været til første Behandling i det andet Ting, og Enigheden der paa dette Punkt heller ikke var særlig stor, i alt Fald bør fastholde § 20, som den foreligger her, indtil videre, for at vi kan se, om der kan findes et andet lignende Organ eller paa anden Maade kan træffes Regler, hvorved de bestaaende Forhold ude omkring i Landet kan reguleres. Vi ved jo, at Sparekassernes og Bankernes Forretninger griber overordentlig stærkt ind i hinanden. Vi mener derfor ikke, vi kan vedtage en Sparekasselov, uden at vi ogsaa faar en Banklov, og omvendt, men vi ønsker for vort Vedkommende at gribe saa lidt, forstyrrende ind i dette Forhold som paa nogen Maade muligt. Naar der skal ske en Ændring, saa maa det derfor efter vor Opfattelse ske saaledes, at der ikke finder nogen Forstyrrelse Sted i hele den Virkemaade, som Pengeinstitutionerne nu har, men at vi dog søger at faa saadanne Bestemmelser med Hensyn til Kontrol o. s. v. ind, som har vist sig at være nødvendige. — Hermed skal jeg paa det

Mindretals Vegne, som ikke har tiltraadt Ændringsforslag Nr. 39, anbefale at stemme imod dette.

Lewinsky: Det vil ses af den foreliggende Betænkning, at der er et enkelt Punkt, hvor jeg har taget Særstilling overfor de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag. Det gælder Ændringsforslag Nr. 6 om en ny Affattelse af § 5. Det er ikke saaledes, at det er Paragraffen som Helhed, jeg tager Afstand fra, men det er den Bestemmelse, som findes i Ændringsforslagets andet Stykke vedrørende de selvsupplerende Sparekassers Bestyrelse. Spørgsmaalet om de selvsupplerende Sparekasser har allerede i den Kommission, som har været nedsat, været Genstand for en Del Meningsforskel og for en Del Forhandling. Der har indenfor Kommissionen efter Kommissionsbetænkningen været stærke Modsætningsforhold fremme, og det Forslag, som nu foreligger om Bestyrelsernes Sammensætning, er, saa vidt jeg kan forstaa, fremkommet som et Kompromis indenfor Kommissionen. Dette Kompromis gik ud paa, at Indenrigsministeren skulde have Ret til at udnævne et Medlem af Bestyrelsen for de selvsupplerende Sparekasser. I og for sig er denne Ordning for mit Vedkommende heller ikke tilfredsstillende; jeg mener, at overfor disse Sparekasser burde man gaa videre i Retning af at give det offentlige Bemyndigelse til at skride ind og bestemme Bestyrelsen af Kasserne. Man kan jo sige, at de selvsupplerende Sparekasser i Grunden er nogle ejendommelige Institutioner; man ved ikke, hvem der ejer disse Kasser, jeg kunde næsten fristes til at sige, at det er en Slags herreløst Gods, og ud fra den Betragtning finder jeg, det er ganske naturligt, at Staten, det offentlige, da faar Indflydelse paa, hvorledes disse Kasser skal styres; Udvalget har imidlertid foreslaaet, at ogsaa denne lille Indrømmelse til det offentlige, Indenrigsministerens Udnævnelsesret til et Medlem, skulde udgaa. Denne Bestemmelse har jeg ikke kunnet slutte mig til, og derfor staar jeg ikke som Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 6; men da jeg i øvrigt ikke stiller noget andet Ændringsforslag paa dette Punkt, ønsker jeg ikke nogen Afstemning over dette Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg takker for den velvillige Behandling, som Lovforslaget har været Genstand